శారీరక సుఖమా?
మానసిక బంధమా?
ఆమె జీవితంలో
చిక్కుముడి వీడిందా?

ఆడమనసు

చక్కని మగాడికి అతి చక్కని ఆడది భార్యగా దొరకడం చాలా అరుదు. అయితే అందమైన, నిజమైన ప్రేమ జంటకు తార్కాణం హనీషా, వినయ్‌లు. నాల్గు సంవత్సరాల క్రితం వాళ్ళు ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నారు. సంవత్సరం తర్వాత వారికో పాప. అన్యోన్యమైన, దాపరికంలేని దాంపత్య మంటే వారిదే. అనురాగానికి చిహ్నంగా చిలకా, గోరింకలకి బదులు వారిని చెప్పుకో వచ్చు.

వినయ్ ఒక చిన్న కాస్మటిక్స్ కంపెనీకి రిప్రజెంటెటివ్‌గా చేస్తున్నాడు. ఉద్యోగాల బరిలో అతను చదివిన బియ్యేకి అదే పెద్ద ఉద్యోగం. అదే మహాద్భాగ్యం. వచ్చే జీతం ఇంటి అద్దెకు, ఇంట్లో చిల్లర ఖర్చులకి బొటాబొటిగా సరిపోతాయి. కంపెనీ పనిమీద ఖమ్మం వెళ్ళిన వినయ్ అపుడే ఇంట్లోకి వస్తూ, 'హనీ... హనీ...' పిల్చాడు బ్రీఫ్‌కేస్ పక్కన బెట్టి, బట్టలు విప్పుకుంటూ. ''ఆ వస్తున్నా'' అంటూ అపుడే స్నానంచేసి పైకని కట్టుకున్న లంగాతో బాత్రూమునుండి ఇంట్లోకొచ్చిందామె.

జారిన కొప్పు ముడిని సరిజేసుకోబోయే సరికి చుట్టుకున్న లంగా క్రిందికి జారడం గమనించాడు వినయ్. కవ్వించే కలువరేకుల కళ్ళు, చక్కెర బూరెల్లాంటి చెక్కిళ్ళు, గుండ్రని భుజాలు, అమృత కలశాల్లాంటి ఎత్తైన గుండెలు, సన్నని నడుము, లోతైన నాభీ.... ఎదురుగా నిల్చొన్న ఆ రూపం తన భార్యేనా అన్న సందేహంలో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యాడు వినయ్. పడ్తున లైటు కాంతిలో ఖజురాహో శిల్పంలా, కడిగిన

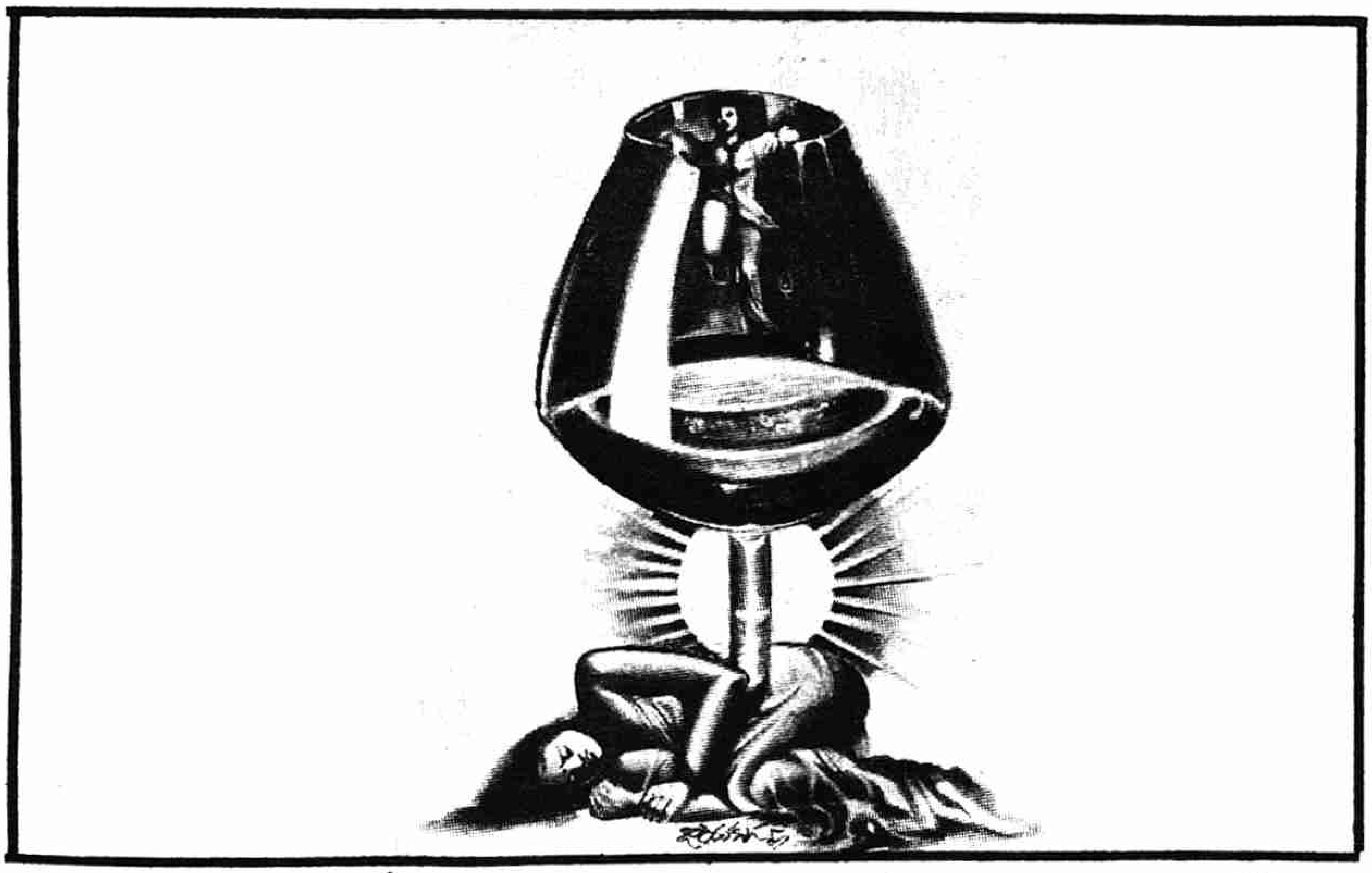

ముత్యంలా మెరుస్తున్న ఆమెను ఒక్క క్షణం కన్నార్పకుండా చూసి 'అబ్బ!... ఎంత అందం. భర్తనైన నాకే ఇంత ఈర్ష్య కల్గుతుంటే... మిగతావాళ్ళ పరిస్థితేంటి!' అనుకుంటూ జారిన లంగాని కాలి మునివేళ్ళతో అందుకోబోతున్న ఆమెను తన కౌగిట బంధించి, వంటి నిండా ముద్దులతో ముద్దరేశాడు వినయ్.

"అబ్బ. ఉండండీ" అని పైకి అన్నా, రెండు రోజులుగా ఇంటివద్ద లేని భర్త చర్యలని వారించలేదామె. ఆ ఎత్తుల్ని గుండెకానించుకుని ఆమె భుజం మీద తన దవడానించి, గట్టిగా బిగించి పట్టుకున్నాడు వినయ్ కళ్ళు మూసుకుని.

'హనీష' ఎంత చక్కని పేరు. ఆ పేరులో ఎంత తియ్యదనముందో ఆమెలో అంత విషాదనముంది. నా మీద మా నాన్నకు కోపంగా ఉన్నాసరే, ఇంత అందమైన బొమ్మను కట్నం లేకుండా భార్యగా పొందడం నిజంగా నా అదృష్టం' మనసులో అనుకుంటూ, 'హనీ...' అన్నాడు. "ఊ" అందామె. "హు.. హు.. హూ.." తన కోడ్ బాషలో మనోగతాన్ని తెలియజేస్తూ, నడుమును వెనక్కి ముందుకి ఆడిస్తూ. "ఊహు" ఇప్పుడు కుదర్దు. రెండ్రోజులాగారు. ఒక్క రెండు గంటలాగలేరూ!..." అంది. "రెండు రోజులు ఆగాను గాబట్టే" గోముగా అన్నాడు వినయ్. వప్పుకోలేదామె. "పోనీ... అక్కడ మరోసారి ముద్దాడనా" చేతి మునివేళ్ళతో నిమురుతూ అన్నాడు" 'ఊ' అంది సరేనన్నట్లు.

కళ్ళు మూసి, ముఖాన్ని ఆమె మెత్తని పరువాల మీదుగా నాభి మీదుగా రాస్తూ, అలాగే క్రిందికి వచ్చి ఆమె యవ్వన పుష్పాన్ని చుంభించాడు. వంట్లో పెరిగిన వేడి ఆమెను నిమీళితను చేసింది. భర్త తలను రెండు చేతుల్తో అదిమిపట్టి, అతను క్రిందికి ఎలా వచ్చాడో అలాగే పైకి తీసుకుని వక్ష స్థలంపై ముద్దాడింది. ఆ చర్యకు

తోడు ఆమె వంటికి రుద్దుకున్న శాండల్ సోపు మరింత మత్తును పెంచుతుందతనిలో . ఏవో ఊహ లోకాల్లో విహరిస్తున్న వాళ్ళను'' అమ్మా... అమ్మా'' అన్న పిలుపు ఒక్కసారిగా ఈ లోకంలో పడేసింది.

''ఊ. లెండి. పాపను బాత్రూములోనే ఉంచి వచ్చాను. దానికి స్నానం చేయించాలి'' వినయ్ ని విడిపించుకుని, గబగబ చీరచుట్టుకుంది హనీష. ఆమె ఇంటర్ పూర్తి చేసింది. ఫస్ట్ ఇంటర్ వినయ్ తో ప్రేమను సాగిస్తే, సెకండ్ ఇంటర్ ఆమెనో ఇంటిదాన్ని చేసింది.

వినయ్ షేవింగ్ చేస్కొని, స్నానం చేసి, వాలు కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు తిరగేస్తున్నాడు. పాపకు స్నానం చేయించి గౌను వేసింది. తను చక్కగా ముస్తాబై వదులుగా వేసుకున్న వాలుజడలో ఆ సాయంత్రమే పూచిన గులాబీని తురుముకుంది హనీష. భర్త కెదురుగా పాపకు జడవేస్తూ, ఆ జడ చివరలను తన మునిపెదవులతో నొక్కిపట్టి రిబ్బనును క్రిందకని ముడివేస్తుంది. అలా వంగినపుడు తొలిగిన పైట చాటు అందాలు కంటికి ఇంపుగా కన్పిస్తున్నాయి. ఇందాక తన పంటిగాట్లకి ఎర్రగా కందిన భాగం మరీ అక్కడ స్పష్టంగా కన్పిస్తుంటే తదేకంగా చూడసాగాడు వినయ్. 'ఉన్న అందాన్నంతా దేవుడు తన భార్యకే ఇచ్చాడా!' అన్న అనుమానం వచ్చిందతనికి.

హనీష పాపకు జడ వేసింది. వినయ్ ఆత్రుతను గమనించి తొందరగానే చీకటి పడింది. గబగబా భోంచేసి మనసు కోరే ఆకలి తీర్చుకునే క్షణంకోసం నిరీక్షిస్తున్నాడతను. పాపను జోకొట్టి భర్త దరిచేరింది హనీష. అందుకోసమే ఎదురు చూస్తున్న వినయ్ అమాంతం ఆమె మీదికి లంఘించాడు. ఎక్కుపెట్టిన బాణాన్ని గురి చూచి కొట్టాడు. పువ్వు మీద వాలిన పోతుటీగలా మాధుర్యాన్ని జుర్రుకుంటున్నాడు.. కిస్‌మిస్‌పండు వంటి ఆమె క్రింది పెదవి అతని పెదవుల మధ్య నలుగుతోంది. ఆమె అతని వీపును అదిమి పట్టుకుని అన్ని విధాలా సహకరిస్తుంది. అతని చేతులు నిండైన ఆమె యవ్వనగిరుల్ని మర్దిస్తుంటే, క్షణాలు మధురంగా దొర్లిపోతున్నాయి. ఇద్దరి ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలు ఎగసి పడ్తుంటే తమకం తారాస్థాయికి చేరింది. అందుకున్న హాయి వళ్ళంతా పాకడంతో ఆమెపై మత్తుగా సోలిపోయాడు.

మర్నాడు, ఆ తర్వాత కూడా భర్త తన దగ్గరకు చేరినపుడు అలాగే నొప్పి వచ్చింది. భర్తకు చెబితే ఏమైనా అనుకుంటాడని చెప్పలేదామె. తనను ప్రాణప్రదంగా చూస్తున్న, పైగా కానీకట్నం లేకుండా చేసుకున్న భర్త తన కోరిక తీర్చమని దగ్గరకొస్తే 'నొప్పి' అంటూ చెప్పి అతనికి దూరంగా ఉండదల్చుకోలేదు హనీష. అలా ఓ మూడు నెలలు గడిచాయి. భరిస్తున్న బాధ ఆమె గుండెలోనే గూడుకట్టుకుంది అలాగే. చివరకు ఇంక ఆ బాధకు తట్టుకోలేని పరిస్థితి కొచ్చిందామె.

ఓ రాత్రి ఈ విషయం చెప్పింది హనీష. తెల్లారాక దగ్గర్లోని నర్సింగ్ హోమ్‌కి తీసికెళ్ళి చెక్ చేయించాడు వినయ్. తర్వాత డాక్టర్ 'చూడమ్మా

గర్భాశయానికి అయిన ఓ చిన్న కురుపు పెద్ద పుండుగా మారింది. రతిలో పాల్గొన్నప్పుడు నొప్పి అందువల్లే వస్తుంది. దీనికి ఆపరేషనే శరణ్యం. దాదాపు అయిదారు వేలౌతుంది. ప్రస్తుతానికి మందులు రాసిస్తాను. ఒక నెలలోపు మీకు ఎప్పుడు వీలైతే అప్పుడొచ్చి ఆపరేషన్ చేయించుకోండి'' అన్నాడు.

మందులు తీసుకుని ఇంటికొచ్చిన వారి ముఖంలో ఆ రోజు నుండి సంతోషమే లేదు. డ్యూటీ చేస్తున్నాడనే కానీ, 'ఏం చేయాలి! ఎలా చేయాలి!! ఈ గండం నుండి ఎలా గట్టెక్కాలి!!!' అన్న ఆలోచనలే అతని మస్తిష్కం నిండా. అటు మామగార్కి స్థోమత లేదు. ఇటు తండ్రికుందిగానీ, తన మాట కాదని కట్నం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు కొడుకుమీద కోపంతో ఉన్నాడు.

సాయంత్రం కాగానే భార్యను చూసినపుడు అణిచిపెట్టిన కోర్కెలు రేపే తాపం కోపంతో ఉన్న కోడెత్రాచులా కస్సుమంటుంది. కానీ, భార్య పరిస్థితి గుర్తొచ్చేసరికి గాలి తీసిన బుడగలా తుస్సుమంటుంది. ఎప్పుండూ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయే భర్తను చూచేసరికి హసీష మనసు చివుక్కుమనేది. రాత్రిళ్ళు తనను మాటిమాటికి దగ్గరకు హత్తుకుంటూ 'పైపై' పనులతో తృప్తిపడ్తున్న భర్త కోరికతో ఎంతగా సతమతమయ్యేది గ్రహిస్తూనే ఉంది. కానీ, శరీరం సహకరించనపుడు ఏం చేయగలదు.

సమస్య పరిష్కారమయ్యే మార్గం కోసం అన్వేషిస్తుంది. ముఖ్యంగా డబ్బు కావాలి. ఆరు వేలు కావాలి. అందుకై ఆలోచిస్తున్న ఆమెకో చిన్న ఐడియా తట్టే మర్నాడు భర్తకు చెప్పింది. అదివిని, 'ఛా... ఛా... మంగళసూత్రాలమ్మాల్సిన పనిలేదు. నా వేలికున్న రింగు అమ్మేద్దాం. మా మేనేజర్ని అడ్వాన్సుగా ఓ మూడువేలు అడుగుతాను. నా ఫ్రెండు ప్రసాదున్నాడుగా

ఉచితం!

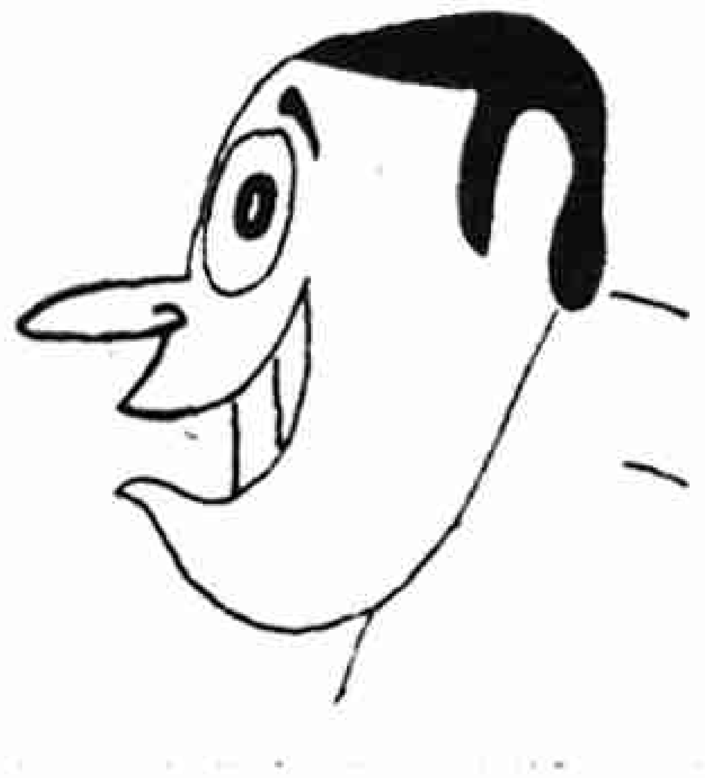

'రెండు సిల్కు చీరలు కొంటే ఒక కాటన్ చీర ఉచితం' అనే బోర్డు చూసి సేల్స్‌బాయ్‌ని అడిగింది సరోజ. 'మరి... రెండు కాటన్ చీరలు కొంటే!'

'ఒక జాకెట్ ఉచితం!'

'రెండు జాకెట్లు కొంటే!' 'ఒక బ్రా ఫ్రీ!'

'మరి రెండు బ్రాలు కొంటే!'

'ఇక్కడ వేసుకోడానికి ప్లేస్ ఉచితం'!!!

– శ్రీధర్.ఎం. (ముదినేపల్లి)

మిగతా రెండు వేలు వాడ్నగుతాను. ఆరువేలు సరిపోతాయి' చెప్పాడు వినయ్ తన ఆలోచనల సారాంశాన్ని.

ప్లాను బాగానే ఉంది. 'కానీ, ఇది వరకోసారి వెయ్యి రూపాయలడిగితేనే గింజుకున్న మేనేజర్ మూడు వేలిస్తాడా!... స్నేహాన్ని మాటల్లో తప్పితే చేతల్లో చూపలేని ఫ్రెండు రెండు వేలు సర్దుతాడా!!' అన్న ప్రశ్నలు అతని నిద్రను రోజూ మింగేస్తున్నాయి. ఫ్రెండుకు లెటర్ వ్రాశాడు. 'ఈ నెలలోనే కలర్ టీవీ, నా భార్యకు కాసుల పేరూ కొని వేనే చాలా ఇబ్బందుల్లో ఉన్నాన్రా. అయినా అడిగావు కాబట్టి ఆపరేషన్ సమయానికల్లా నీవడ్గిన డబ్బు పంపేందుకు ట్రై చేస్తా' అంటూ రిప్లై వచ్చింది.

రోజులు విస్పారంగా గడుస్తున్నాయి. ఆలోచనలు పుట్టించిన మానసిక సంఘర్షణ అతన్ని ఓ రోజు మందు పుచ్చుకునేలా చేశాయి. బార్ నుండి మెల్లిగా బైటికొచ్చాడు. తాగేటప్పుడు విషంలా ఉంది. తాగాక అమృతంలా ఉంది. ఎన్నడూ తాగని వినయ్‌కి మత్తు గమ్మత్తుగా ఉంది. సైకిల్ తీసుకుని తూలుతూవ నడిచివస్తుంటే కొలీగ్స్ అనుకునే 'రెడ్‌లైట్' గుర్తొచ్చింది. కానీ, మనసు గ్రీన్ సిగ్నలివ్వలేదు. పాన్ నములుతూ మెల్లగా ఇల్లు చేరాడు. చీకటైంది.

మౌనంగా స్నానం, భోజనం ముగించి పడుకున్నాడు భార్య ప్రక్కన. ఇరవై రోజులుగా అతనిలో అణిగి ఉన్న కోరిక కళ్ళు తెరిచి వళ్ళు విరుచుకుంది. పుచ్చుకున్న నిషా దానికి మరింత హుషారు నిచ్చింది. ఆలోచనను అమలు చేసేందుకు ఆమెపై ఆంబోతులా లంఘించాడు వినయ్. భర్తను ప్రతిఘటించలేక, కలిగే బాధను తట్టుకోలేక మౌనంగా రోదిస్తుంది హసీష.

భర్త తాగాడన్న విషయం ఆమెను మరింత వ్యధకు గురిచేసింది. ప్రక్కకు పోలి అలాగే నిద్రపోయాడు వినయ్. రెండు గంటల తర్వాత ఎందుకో మెలకువ వచ్చి భార్య నిద్రపో లేదని గ్రహించాడు. తన ప్రవర్తనా గుర్తొచ్చింది. లేచి లైటేశాడు. కళ్ళ వెంట అశ్రుధారలు కురిపిస్తున్న భార్యను చూచే సరికి ఎంతో బాధనిపించింది. 'సారీ హనీ... ఏదో తొందరలో... పశువులా ప్రవర్తించాను... నన్ను క్షమించు'', అప్రయత్నంగా ఆమె పాదాలంటుకున్నాడు.

కాళ్ళు వెనక్కి తీసుకోలేని అశక్తురాలైందామె. ''ఫర్వాలేదు లెండి... మీ తప్పేంలేదు...'' ''మీరేదో చేశారన్న దానికన్నా, మీరు డ్రింక్ చేసి రావడం నాకు మరింత బాధగా ఉందండీ'' అంది. మళ్ళీ తాగనని ప్రామిస్ చేశాడు వినయ్.

అయినా ఆలోచన్లతో కలత నిద్రే పోయిందామె. 'అందని శారీరక సుఖం కారణంగా అతను తాగుడుకు బానిస కాకూడదు. అందుకేదైనా చేయాలి. ఏదో ఒకటి చేయాలి... చేయాలి' తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది. ఓ ఐడియా స్ఫురించినది'. ఒక తప్పు దిద్దడానికి మరో తప్పు చేస్తున్నానా!... పర్వాలేదు. ఇది తాత్కాలికమే కదా!! దానికి రూపం ఇవ్వడానికే

నిర్ణయించుకుందామె.

"ఏమండీ! బేబి ఒకటే అల్లరి చేస్తుంది. పైగా ఇంట్లో పనంతా ఒక్కదాన్ని చేస్తూలేక పోతున్నా. డ్యూటీలో అలసిపోయి వచ్చి మీరూ ఏం సాయం చేయలేకపోతున్నారు. అందుకని పనిమనిషిని మాట్లాడాను. ఏమంటారు" భర్తతో అంది హసీష. "మాట్లాడాక నేనేమంటాను... కానీ" అన్నాడు వినయ్.

వచ్చేటంట్లో వస్తోంది పడుచు పనిమనిషి 'అలాంటిదే'నని తెలుసుకున్న ఆమె ఆ పనిమనిషిని పిల్చి, [illegible] లిస్తానంటూ, మెల్లిగా తన విషయం, 'ఆ' విషయం చెప్పింది. అందుకు ప్రతిగా మంచి చీర తన దిస్తానంది. పని మనిషి వప్పుకుంది. భర్త ఇంట ఉన్న సమయంలో పాపను తీసుకొని, ఏదో మిషమీద ఎదురింటి కెళ్ళింది హసీష. పడుచు పనిమనిషి చాకచక్యం అతనిలో చలనాన్ని కల్గించి అవసరాన్ని తీర్చింది. సమయం చిక్కినప్పుడల్లా అందే అవకాశాన్ని పొందుతూనే ఉన్నాడు వినయ్.

భార్య మనోగతం అర్థమైంది. కానీ పరిష్కారం ఇది కాదనీ. అంతరంగంలో తప్పు చేస్తున్నానన్న భావన సిగ్గుతో ముంచుకుపోయేలా చేస్తుందతన్ని. [illegible] ఆపరేషన్ జరిగే రోజు కోసం చూస్తున్నాడు. ఆ నిరీక్షణ డబ్బు కోసమే. మేనేజర్ [illegible] వెళ్ళి విషయాన్ని వివరించి చెప్పాడు. అనుకున్నట్లే [illegible] ఫైనాన్సు [illegible] చెప్పి, వినయ్ [illegible] మూడు [illegible].

వినయ్ తన [illegible] ందలొచ్చాయి. డాక్టర్ దగ్గరకువెళ్ళి, ఆపరేషన్‌కు డేటు ఫిక్స్ చేయించాడు. ఫ్రెండుకు మళ్ళీ లెటర్ వ్రాశాడు విషయం తెల్పుతూ. ఆపరేషన్ రేపనగా ఎదురుచూస్తున్న డబ్బుకు బదులు లెటరొచ్చింది. 'అనుకోకుండా సిస్టర్ మారేజి కుదిరిందిరా. నువ్వడిగిన

సుల్తాన్ పూర్తి పేరు

"యాంగ్ డి బెర్ట్‌వాన్ నెకోరిపురునే అలాంగ్ ముడా హసన్స్ సోల్కియాము ఇజాలిన్ ముదల్యా ఇగ్గితులివాంగ్‌లై రోమల్ ములివారుడు కాబేరిభగ వాన్ సుల్తాన్ అసనంగముడా ఉమర్ అలీ సైఫుద్దీన్ సామిల్ కెయాలీవాడిన్..."

ఇదేదో ముస్లింల పెళ్ళి మంత్రంలా ఉందని ఆశ్చర్యపోకండి. ఇది ప్రపంచంలోకెల్లా కోటీశ్వరులలో అగ్రస్థానంలో ఉన్న బ్రూనై సుల్తాన్‌గారి పూర్తి పేరు ఇది.?

–రజనీ శకుంతల

డబ్బు పంపలేక పోతున్నందుకు సారీరా...'

లెటర్ చదివి నిశ్చేష్టుడైనాడు వినయ్. ఇక మంగళసూత్రం అమ్మక తప్పట్లేదు.

మెళ్ళో పసుపుకొమ్ము కట్టుకుని మంగళ సూత్రాన్ని చేతిలో పెట్టిన భార్యను చూస్తే దుఃఖమే వచ్చిందతనికి. మొత్తం మీద అనుకున్న మొత్తం అయ్యింది. ఆపరేషన్ జరిగింది ఆపదేదీ లేకుండా. హనీష మెల్లిగా కోలుకుంటుంది.

ఇహ వినయ్ ఆనందానికి అవధుల్లేవ్. 'పని' మనిషిని మాన్పించారు. ఓ సాయంత్రం ఆఫీసు నుండి సైకిల్ మీద హుషారుగా ఇంటికొస్తున్నాడు వినయ్.

విధి మళ్ళీ వక్రించింది. ఓ స్కూటరి స్టు సైకిల్ని బలంగా గుద్ది వెళ్ళిపోయాడు. ఆ యాక్సిడెంట్లో వినయ్ నడుము భాగంలో బలమైన దెబ్బ తగిలింది. వెంటనే ఎవరో హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేశారు. విషయం విని ఏడుస్తూ హనీష హాస్పిటలుకొచ్చింది. టెలిగ్రాంలందుకున్న వినయ్ తల్లితండ్రులు కొచ్చారక్కడికి. జరిగినదానికి బాధపడి, హాస్పటల్ ఖర్చులు వారే భరించారు. వినయ్ ఎక్సరేని చూచిన డాక్టర్ నిర్ఘాంతపో యాడు. నెల తర్వాత డిశ్చార్జి చేస్తూ "చెప్పడానికి నాకే బాధగా ఉంది. కానీ చెప్పకతప్పడం లేదు వినయ్ " అన్నాడు డాక్టర్.

"చెప్పండి డాక్టర్!" ఆందోళనగా అంది హనీష. "ప్రమాదంలో అతని వెన్నెముక విరగడంవల్లనూ, పురుషునికెంతో ముఖ్యమైన ఓ ఇంపార్టెంట్ నెర్వ్ చిట్లడంవల్ల అతనిక దాంపత్య జీవితానికి పనికిరాడు".

ఆటంబాంబు లాంటి విషయాన్ని విని నిర్వీణ్ణులైనారు వాళ్ళు. ఇద్దరిలోనూ విషాదం ఆవహించి ఉంది. బిల్లు చెల్లించి ఇంటికి చేరుకున్నారు. వారిలో ఇంతకు ముందున్న కళా, కాంతి లేదు.

క్రచర్స్ సాయంతో మాత్రమే నడవగ ల్గుతున్నాడు. తనమీద తనకే అసహ్యం వేస్తుందతనికి. ఎందుకూ పనికిరాని తాను మరొకరికి బరువుగా బ్రతుకీడ్చడం కన్నా చావడం మేలనిపిస్తుంది. భార్య ముఖంలోకి చూడలేక పోతున్నాడు. ఆలోచనలు, అంతరంగాన్ని కోస్తుంటే, కాలం కొలిమిలో రోజులు దగ్ధమవుతున్నాయి. కామం ప్రతి ప్రాణికీ సహజం. అందరూ కోరుకునే ఆ దాంపత్య సుఖాన్ని ఆమెకు నేనిక ఎలాగూ ఇవ్వలేను. తాత్కాలికమే ఐనా నా సుఖం కోసం తన స్థానాన్ని మరో స్త్రీకి అప్పగించిన మంచి మనిషి ఆ సుఖ సంతోషాల్ని తానెందుకు పొందకూడదు! తనలోని కోర్కెల్ని ఎందుకణుచుకోవాలి! ప్రాధాన్య త లేని నా కోసం వాటినెందుకు చంపుకోవా లి! నో! నెవ్వర్!! పరిష్కారం కోసం అతని మస్తిష్కం పరిపరివిధాల పోతోంది.

"హనీ... హనీ..." పిల్చాడు వినయ్ మెల్లిగా. "ఏమిటండీ!" భర్త దగ్గర కొచ్చిందామె. కొద్దిసేపు మౌనం వహించి "... నామీద నీకు ప్రేమ ఉంది కదూ" అన్నాడు తలవంచుకుని ఆ మాటంటున్న ప్పుడు అతని కళ్ళల్లో తిర్గిన కన్నీటిని గమనించిందామె. "ఏమిటండీ! ఇప్పుడే కాదు ఎప్పటికీ మీ మీద నాకు ప్రేమ ఉంటుందండీ" అంది హనీష.

"... అందుకే నీవు ఏమీ అనుకోనంటే... నీతో ఒక విషయం చెప్పాలనీ..." 'చెప్పండి' భర్త ప్రక్కన కూర్చుంటూ అంది హనీష.

"... విధి విషపులీల నన్ను బలహీనున్ని చేసింది. ఏ సుఖమూ నేనివ్వలేను. అది నీకూ తెల్సు. అందుకే... నీ కిష్టమైన వ్యక్తిని పెళ్ళాడి కనీసం నీవైనా సుఖపడు. అందుకు నేనొప్పుకుంటున్నాను" చెప్పాలనుకుంది చెప్పాడు వినయ్.

"... నేను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుని సుఖపడాలా! ఊహించడానికే మనసంగీకరించడం లేదు. మీరెలా ఆలోచించగల్గారండీ!!

భార్యాభర్తల అనుబంధానికి మూలం, అనురాగ జీవితానికి అర్ధం కేవలం శారీరక సుఖమా! జీవితంలో అది ఒక భాగమే కానీ, అదే జీవితం కాదండీ... మీకిలా జరిగిందేవన్న బాధ తప్ప మరి నేను దేనికి బాధపడటం లేదు. పిల్లలకి ఏ ట్యూషన్లో చెప్పి సంసారాన్ని నడిపించగల శక్తి నాకుంది. మీపట్ల నాకు ఎప్పటికీ సడలని ప్రేమా, గౌరవం ఉంది. కళ్ళ ముందు మీరిచ్చిన చక్కని పాప ఉంది. ఎంతో సాహసంతో నన్ను ఆదర్శంగా పెళ్ళి చేస్కొని ఇన్నాళ్ళు మీరు అనురాగాన్నీ, ఆప్యాయతనీ, ఆదరణనీ, ఆనందాన్నీ పంచిచ్చారు. ఈ జన్మకిది చాలండీ. నా కది చాలు" అంటూ ఉబికివచ్చిన కన్నీళ్ళతో భర్త భుజం మీద వాలిపోయింది హనీష.